

«Stichting van de staat» in de
Knesset – Pagina 12

Redding voor bij en mens
– Pagina 19

ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 11 – November 2007

Een zegen midden op aarde

Waar bevindt zich het middelpunt van de aarde? Sommigen denken dat het oude Europa in het midden ligt, voor sommige Amerikanen ligt het middelpunt van de aarde misschien wel in Amerika. Maar in de Bijbel staat heel wat anders, namelijk: Jeruzalem en daarmee het land Israël, ligt op het middelpunt van de aarde Pagina 5

בית שלום

www.beth-shalom.nl

■ EEN MESSIAANS PANORAMA UIT JERUZALEM

Doodzwijgen of doodpraten? Over de omgang met messiaanse Joden in het verleden en heden

«En ik hoorde het getal van hen, die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend waren verzegeld uit alle stammen der kinderen Israëls.» (Op. 7:4)

DR. GERSHON NEREL – DEEL 16

In Juli 2007 nam ik deel aan de *Tweede Jeruzalemse School voor Joodse Studies en vergelijkende Godsdienstwetenschappen*. Deze bijeenkomst werd georganiseerd door het Instituut voor voortgezette studies op de Giv'at Ram Safra campus van de Hebreeuwse Universiteit in Jeruzalem. Het jaarthema van het symposium luidde: «hoe men dwaalleringen definieert of: de veranderende grenzen van de godsdienst». In de discussie ging het vooral om religieuze tradities die naar verloop van tijd een afbakingsproces hebben doorlopen. Daarbij werd de dominerende partij getypeerd als «orthodox», terwijl de minderheidsgroeperingen als «afgesplitst» of «afvallig» beschouwd werden.

Het was geen verrassing, dat ook de vroege beweging van Joodse gelovigen in Jezus uit de eerste vijfhonderd jaar na Christus, bij dit centrale thema hoorde. Bij meerdere voordrachten analyseerden de sprekers de stappen die door de religieuze zaak, zowel in de synagoge als in de kerk, ondernomen werden om het bestaan en de invloed van de Joodse gelovigen in Jezus, in te perken. Bij religieuze debatten in de begintijd, noemden de rabbijnen hen «Minim» en «Malshinim» (Hebreeuws voor: afvalligen en lasteraars), terwijl de kerkvaders deze gelovigen als «arm van geest» en «zieltjeswinners» beschouwden.

In mijn eigen presentatie wees ik er op, dat er tegenwoordig een dynamische, moderne beweging van Joodse gelovigen in Jezus is, waarvan er alleen al ongeveer 7.000 in de staat Israël wonen. Net zoals in de klassieke oudheid, vormen deze gelovigen een kleine en onbeduidende minderheid, die meestal verkeerd begrepen en afgebeeld wordt. Ik vertelde dat men tegenwoordig in plaats van de naam «messiaanse Joden» liever het duidelijker begrip «Joodse gelovigen in Jezus» of in het engels de afkorting JBY («Jewish Believers in Yeshua») gebruiken wil, omdat er binnen het Jodendom allerlei soorten van gelovigen in «een of andere» Messias

zijn. Daarop reageerde een van de professoren met deze spottende opmerking: «gebruikt u nu niet de afkorting JBY, omdat dat een respectloze benaming is. Hij herinnert mij aan een Amerikaans yoghurtmerk!» Maar ik antwoordde: «Nou en?! De afkorting JBY is in ieder geval waar en er is voor mij geen gerechtvaardigde reden deze niet te gebruiken!» Het was wel duidelijk, dat wij beiden verschillende opvattingen hadden over het huidige fenomeen JBY. Maar doorgaans lokken zelfs heel bijzondere namen niet een dergelijk minachtende reactie uit.

Tijdens een college op dit zelfde symposium, maakte de professor ons opmerkzaam op het volgende feit: in het verloop van de Joodse geschiedenis, vooral in de middeleeuwen en ook in de moderne tijd, benaderden de religieuze en culturele instituten van het Jodendom het JBY fenomeen met een «strategie van doodzwijgen». Of anders uitgedrukt: de officiële vertegenwoordigers van het Jodendom willen niet weten van het bestaan van Joodse gelovigen in Jezus. In veel gevallen minacht men hun literaire arbeid en staat men onverschillig tegenover hun gebruiken en instellingen. Dit is een houding van bewust weggijken en zich afzonderen, alsof de groep Joodse gelovigen in Jezus niet zou bestaan.

In het laatste decennium verschijnen echter de Joodse gelovigen in Jezus versterkt op de openbare agenda van het officiële Jodendom. Dat gebeurt in zowel de staat Israël als in andere landen. Joodse media berichten vaak over JBY gemeen-

ten en hun activiteiten. Een soortgelijke ontwikkeling vindt ook plaats in academische kringen. Daar houden geïnteresseerde onderzoekers zich bezig met dit fenomeen. Zelfs het hoogste gerechtshof in Israël heeft meerdere oordelen uitgesproken over de civielrechtelijke status van de JBY.

Toch ziet men ook, hoe het «gevestigde» Jodendom de Joodse gelovigen in Jezus in veel gevallen met een sterke pennenstrijd tegemoet treedt. Zo praten anti-zendingsgroepen het JBY fenomeen dood met veel giftige woorden. Helaas sluiten ook orthodoxe Joden zich bij dit vals klinkende koor aan. Daarbij zijn bijna bijgelovige benamingen te horen zoals «verrader», «afvallige», «gevaarlijke sektarist», «vijfde colonne», enzovoorts. En

daar komen nog de valse, godslasterlijke uitspraken over Jezus en het Nieuwe Testament bij. Zulke aanvallen zijn bijvoorbeeld sinds twee jaar bekend in de stad Arad in de Negev. Maar ik moet toegeven dat het algemene beeld over Jezus vandaag de dag niet meer zo

Binnen het Jodendom bestaan meerdere soorten van Joodse gelovigen, die in «de een of andere» Messias geloven

duister is. De meesten Joden, vooral jonge mensen, ervaren Jezus, Zijn boodschap en Zijn tegenwoordige volgelingen, niet meer als bedreigend. Feitelijk zien Joden Jezus steeds vaker in een ander licht als in de betekenis van de traditionele, negatieve benaming «Yeshu» (in het Hebreeuws klinkt deze naam minachtend). Voor veel van hen is Jezus vandaag aan de dag zo iets als een vriend of zelfs «onze broeder». ■